

Αυτό το άρθρο αποτελεί το **δεύτερο** μέρος ενός άρθρου που κυκλοφόρησε δύο μέρη. Το πρώτο μέρος κυκλοφόρησε στο [Τεύχος 36](#) του περιοδικού [Εντός των Τειχών](#).

ένας αλλοιθωρός διεθνισμός - Όταν η ΕΔ κακοποιεί τις Λενινιστικές αρχές για να στηρίξει τη διχοτόμηση (β' μέρος) (διάλογος)

Μια τελευταία (ελπίζω) απάντηση στην εκδοτική ομάδα ["Εργατική Δημοκρατία"](#)

χρήστος Ηλιάδης

4. Το «δικαίωμα ύπαρξης» της «Τ.Δ.Β.Κ»

Η θέση της ΕΔ σχετικά με το Ντεκτασικό κατοχικό καθεστώς της «Τ.Δ.Β.Κ.» περιέρχεται στο ακόλουθο απόσπασμα του [τελευταίου τους άρθρου](#):

«Δεν υποστηρίζουμε ότι είναι «πολιτικά σωστή» ή «πολιτικά λανθασμένη» η δημιουργία της ΤΔΒΚ, ούτε ότι «έτσι έπρεπε να γίνει». Δεν είναι αυτό το ζήτημα για μας. Υποστηρίζουμε μόνο ότι σαν Ε/Κ επαναστάτες, ακριβώς επειδή είμαστε Ε/Κ μ όχι Τ/Κ ή Τούρκοι, πρέπει ν' αντισταθούμε στην προσπάθεια της «δικιάς μας» άρχουσας τάξης να εμποδίσει τους Τ/Κ να έχουν δικό τους κράτος. Μόνο αυτό.» (υπογραμμίσεις δικές μου)

Κατ' αρχή η ΕΔ δεν παίρνει θέση ως προς τη συγκεκριμένη ύπαρξη σήμερα της «ΤΔΒΚ» αφού μας πληροφορεί ότι «(...) δεν είναι αυτό το ζήτημα για μας». Αυτό είναι φυσικό μια και η ΕΔ αποφεύγει στρουθοκαμηλικά ν' απαντήσει κατά πόσο η ύπαρξη της «ΤΔΒΚ» δικαιολογεί την κατοχή και διχοτόμηση της Κύπρου» την προσφυγοποίηση και τον εποικισμό. Η ΕΔ θα πρέπει όμως να πάψει ν' αποφεύγει την ουσία («δεν είναι αυτό το ζήτημα για μας») νομίζοντας ότι έτσι διατηρεί μια άσπιλη «διεθνιστική» παρθενικότητα.

Οι Μαρξιστές παίρνουν θέση μπροστά στη συγκεκριμένη πραγματικότητα και μια τέτοια πραγματικότητα υπάρχει και ονομάζεται «ΤΔΒΚ». Λιγότερη φυγομαχία και λίγο πιο συγκεκριμένοι λοιπόν....

Πέρα όμως απ' αυτά η ΕΔ μας πληροφορεί ότι θα πρέπει «(...) ν' αντισταθούμε στην προσπάθεια της «δικιάς μας» άρχουσας τάξης να εμποδίσει τους Τ/Κ να έχουν το δικό τους κράτος».

Με άλλα λόγια, η ΕΔ μας πληροφορεί ότι πρέπει ν' αναγνωρίσουμε το δικαίωμα ύπαρξης ενός Τ/Κ κράτους, έτσι για να πάμε «πίκα» στη δικιά «μας» αστική τάξη.

Η ΕΔ αποφεύγει μανιακά και πάλιν να μας εξηγήσει αν οι προϋποθέσεις της δημιουργίας αυτού του «κράτους» (εισβολή, κατοχή, διχοτόμηση, προσφυγοποίηση, εποικισμός).

Η δημιουργία ενός Τ/Κ κράτους δεν μπορεί να προέλθει από παρθενογένεση (και η «ΤΔΒΚ» αποτελεί την τραγική ιστορική επιβεβαίωση των πιο πάνω).

Πέρα όμως απ' αυτά είναι γνωστό πως τα πρώτα σχέδια διαμελισμού της Κύπρου εκκολάφθηκαν από το Βρετανικό Υπουργείο Αποικιών το 1956-1957 και η Τουρκία τα υιοθέτησε σαν την «έσχατη παραχώρηση» της στο Κυπριακό. Τα σχέδια αυτά προνοούσαν τη δημιουργία «εθνικά αμιγών» περιοχών κατόπιν μαζικής μετακίνησης πληθυσμών (βλέπε σχεδιάγραμμα). Η ομοιότητα με τη

σημερινή πραγματικότητα είναι ανατριχιαστική!

Βέβαια το ότι ο Βρετανικός ιμπεριαλισμός προστρέχει στην προσφιλή μέθοδο της χάραξης διαμελιστικών γραμμών (Ιρλανδία, Ινδία, Υεμένη κλπ) ή ότι μεταχειρίζεται τους αποικιακούς λαούς σαν δαμάλια που τα «μετακινούν» σ' επιλεγμένες περιοχές δεν εκπλήσσει. Τέτοιες μεθόδοι αποκαλύπτουν απλώς τον βαθμό κυνισμού του ιμπεριαλισμού.

Η ΕΔ δεν κάνει τίποτ' άλλο από το να παρέχει μια ψευτο-«διεθνιστική» κάλυψη στα πιά πάνω, μια και το «δικαίωμα ύπαρξης ενός Τ/Κ κράτους», το οποίο η ομάδα αυτή υποστηρίζει, δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί (και το απέδειξε ήδη η «ΤΔΒΚ») παρά μόνο μέσα σε συνθήκες ιμπεριαλιστικής βαρβαρότητας. Κι' αυτό δεν έχει καμμία απολύτως σχέση με την κατοχύρωση των δημοκρατικών δικαιωμάτων των Τ/Κ.

Η ΕΔ υποστηρίζει ότι δεν θεωρεί πολιτικά σωστή ή λανθασμένη τη δημιουργία της ΤΔΒΚ (δεν είναι αυτό το πρόβλημα της όπως μας πληροφορεί) ταυτόχρονα όμως δηλώνει πως δεν πρέπει να εναντιωνόμαστε στο δικαίωμα ύπαρξης ενός Τ/Κ κράτους!

Θάταν εξαιρετικά ενδιαφέρον να μας δια φωτίσει η ΕΔ κατά πόσο με την ίδια συλλογιστική αναγνωρίζει και το δικαίωμα ύπαρξης του σιωνιστικού κράτους του Ισραήλ (1947) το οποίο κάτω από το πρόσχημα της κατοχύρωσης των δημοκρατικών δικαιωμάτων του Εβραϊκού λαού (με τις εκλογές των ΗΠΑ και ΕΣΣΔ) έθεσε ολόκληρη την Παλαιστίνη υπό σιωνιστική κατοχή, προσφυγοποίησε τους νόμιμους κατοίκους της, και προχώρησε στο μαζικότερο πρόγραμμα εποίκισμού ολόκληρης της Παλαιστίνης (κι όχι μόνο της Δυτικής όχθης του Ιορδάνη ή της Λωρίδας της Γάζας που ο Ισραήλ κατέλαβε 1967) κατά την πρόσφατη ιστορία.

Μήπως και για το Ισραήλ (το οποίο το διεθνές σιωνιστικό κίνημα και ο ιμπεριαλισμός παρουσιάζουν σαν δημοκρατικό κατοχυρωμένο δικαίωμα του Εβραϊκού λαού) η ΕΔ εξακολουθεί να παρουσιάζεται με την ίδια Ποντιο-Πιλατική στάση «(...) δεν υποστηρίζουμε ότι η δημιουργία της «ΤΔΒΚ» (Σ.Σ ή του Ισραήλ, προσθέτουμε εμείς) είναι «σωστή» ή λανθασμένη... δεν είναι αυτό το πρόβλημα για μας». Εκτός πια κι αν η ΕΔ μπαίνει στον κόπο ν' ασχοληθεί με κάτι μόνο αν υπάρχουν τα αναγκαία Λενινιστικά τσιτάτα για να τα πιπιλίσει. Εδώ ατύχησε όμως γιατί η δημιουργία του σιωνιστικού κράτους του Ισραήλ είναι κατά 25 περίπου χρόνια μεταγενέστερη του Λένιν, γι αυτό και το «βόλεμα» με τα τσιτάτα είναι δύσκολο.

Η παρουσίαση του δικαιώματος ύπαρξης του Ισραήλ (5) ή της «ΤΔΒΚ» και τα δυο τεχνητά δημιουργήματα του ιμπεριαλισμού, σαν «δημοκρατικά κατοχυρωμένες αρχές» δεν αποτελεί παρά την πιο επαίσχυντη παραχάραξη της αρχής της αυτοδιάθεσης αφού και τα δύο πιο πάνω κράτη οφείλουν την ύπαρξη τους στην κατοχή εδαφών, στον εκτοπισμό των νομίμων κατοίκων (προσφυγοποίηση) και στον μαζικό εποίκισμό.

Τι άλλο είναι η «ΤΔΒΚ» εκτός από ένα στρατιωτικό-πολιτικό προτεκτοράτο του Τούρκικου αστικού κράτους, στο οποίο η «ΤΔΒΚ» στηρίζεται απόλυτα τόσο στρατιωτικά όσο και οικονομικά και πολιτικά: (6) Πέρα απ' αυτά τα τεράστια έργα στρατιωτικής υποδομής (αεροδρόμιο Λευκονοίκου, ναύσταθμος Κυρήνειας) δεν αφήνουν καμμία αμφιβολία ως προς το πως ο Αμερικάνικος ιμπεριαλισμός σκοπεύει να χρησιμοποιήσει το Τουρκικό αυτό προτεκτοράτο.

Αν η ΕΔ μπει στον κόπο ν' απαντήσει στα πιο πάνω καλά κάνει ν' απαντήσει επί της ουσίας και ν' αφήσει κατά μέρος την μιζερολογία για τους «πάμφτωχους» εποίκους και με τους «φτωχούς» Τ/Κ (που έχουν περισσότερα κοινά με τους Παλαιστίνιους απ' ότι οι Ε/Κ).

Και μια τελευταία ανοητολογία της ΕΔ, σχετικά με το ποιοι έχουν δικαίωμα και ποιοι όχι (!!!) να

παλεύουν για την αποχώρηση του Τουρκικού στρατού και ενάντια στη διχοτόμηση:

«Σοσιαλπατριώτες είναι μόνο όλοι αυτοί οι Ε/Κ ή Έλληνες αριστεροί που παλεύουν με τόση θέρμη για την αποχώρηση του Τουρκικού στρατού και ενάντια στη διχοτόμηση, πράγμα που είναι καθήκοντα ειδικά των Τούρκων και Τ/Κ επαναστατών».

Με άλλα λόγια για να δικαιούσαι ν' αγωνίζεσαι ενάντια στην ιμπεριαλιστική κατοχή και διχοτόμηση της Κύπρου πρέπει ανυπερθέτως να είσαι Τούρκος ή Τ/Κ (τότε και μόνο δικαιούσαι την απονομή διεθνιστικού τίτλου από την ΕΔ). Αν παρ' ελπίδα τυγχάνει να είσαι Έλληνας ή Ε/Κ δεν δικαιούσαι ν' αγωνίζεσαι ενάντια στην ίδια ιμπεριαλιστική κατοχή και διχοτόμηση της Κύπρου (τότε είσαι «σοσιαλπα-τριώτης»!)

Νομίζω ότι η ΕΔ δικαιούται πλέον επάξια να διεκδικήσει τον τίτλο του...σοσιαλανόητου (ή του σκέτου ανόητου).

Δικαιούσαι δηλαδή (σύμφωνα με την ΕΔ) να παλεύεις γι' ανατροπή του ιμπεριαλιστικού, κατοχικού στάτους-κβο, ανάλογα με το διαβατήριο σου! Κατά τ' άλλα η ΕΔ είναι «διεθνιστική» ομάδα και μας «δασκαλεύει» για τη διαλεκτική ενότητα της παγκόσμιας ταξικής και αντι-ιμπεριαλιστικής πάλης!

Σύμφωνα με την πιο πάνω αλλοίθωρη «διεθνιστική» λογική:

Οι Ιρλανδοί διεθνιστές θάπρεπε να μην αγωνίζονται ενάντια στην κατοχή της Β. Ιρλανδίας και την διχοτόμηση της χώρας τους! Κάτι τέτοιο θάταν το καθήκον ειδικά των Άγγλων διεθνιστών!

Οι Παλαιστίνιοι διεθνιστές θάπρεπε να μην αγωνίζονται για την απαλλαγή της Παλαιστίνης από την κατοχή! Κάτι τέτοιο θάταν το καθήκον ειδικά των Εβραίων διεθνιστών!

Οι Αργεντινοί διεθνιστές θάπρεπε να μην αγωνίζονται για την απαλλαγή των Μαλβίνων νήσων (Φώλκλαντς) από την Βρετανική κατοχή, για την απόδοση των νησιών αυτών στον Αργεντινό λαό. Κάτι τέτοιο θάταν καθήκον ειδικά των Άγγλων διεθνιστών!

Νομίζω πως δεν χρειάζεται να επεκταθούμε σ' άλλα παραδείγματα. Αυτό που η ΕΔ διαστρεβλώνει είναι το εξής:

Η οργάνωση, στελέχωση και καθοδήγηση ενός αντι-ιμπεριαλιστικού, αντί-κατοχικού αγώνα στην Κύπρο, είναι σίγουρα πρωτίστως καθήκον των Κυπρίων επαναστατών (Ε/Κ και Τ/Κ).

Η έμπρακτη υποστήριξη ενός τέτοιου αγώνα είναι σίγουρα καθήκον των Ελλήνων και ειδικά των Τούρκων διεθνιστών.

Αυτή είναι η ουσία της διαλεχτικής ενότητας του αντι-ιμπεριαλιστικού αγώνα στην Κύπρο-Ελλάδα-Τουρκία.

Τα ειδικά καθήκοντα για τον καθένα απορρέουν από την ίδια κοινή πολιτική θέση και συγκλίνουν στην υλοποίηση των στόχων της θέσης αυτής.

Όσο το λιγότερο η ΕΔ μπλέκει των Λένιν στις ανοητολογίες της, τόσο περισσότερη εξυπηρέτηση προσφέρει στην υπόθεση για την οποία ο Λένιν ανάλωσε τη ζωή του!

Μία όμως και η ΕΔ σκοπό έχει να «ξεθάψει» την διαστρεβλωμένη» πολιτική του «διεθνισμού» (όπως η ίδια τον αντιλαμβάνεται) καλά θάταν να παρουσιάσει τις αναλύσεις της όχι μόνο στο «Εντός» (όπου το πολύ-πολύ να της απαντήσει κανένας «σοσιαλπατριώτης») αλλά και σε κανένα προσφυγικό

συνοικισμό. Είμαι περίεργος να δω πως οι πρόσφυγες θ' αντιμετωπίσουν τα περί «δημοκρατικών δικαιωμάτων απόκτησης περιουσίας των εποίκων»! Νομίζω ότι η εμπειρία αυτή πραγματικά θ' άξιζε τον κόπο!

5. Για μια άλλη προοπτική

Η ουσιαστική κατοχύρωση της Κυπριακής ανεξαρτησίας δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί παρά μέσα σε συνθήκες που να εγγυούνται την ουσιαστική και όχι την φραστική, κατοχύρωση του δικαιώματος ολόκληρου (και όχι τεμαχισμένου) του Κυπριακού λαού να ορίσει ο ίδιος την μοίρα του για τον εαυτό του (αυτοδιάθεση).

Κάτι τέτοιο προϋποθέτει την απαλλαγή από την ιμπεριαλιστική εξάρτηση που έθρεψε και δημιούργησε τις συνθήκες του διακοινοτικού αιματοκυλίσματος, του σωβινισμού και της μισαλλοδοξίας.

Αυτό εξυπακούει:

Την απαλλαγή της Κύπρου από την ιμπεριαλιστική κατοχή και τη διχοτόμηση που πραγματοποιείται με τον Τουρκικό στρατό σαν εντολοδόχο, καθώς και απ' όλους τους ξένους στρατούς και βάσεις, και τους εποίκους, το δικαίωμα επιστροφής όλων των προσφύγων (Ε/Κ και Τ/Κ) που εκδιώχθηκαν ή αναγκάστηκαν να εγκαταλείπουν τα σπίτια τους από το 1963 και ύστερα, μέσα σε συνθήκες απόλυτης ασφάλειας και αξιοπρέπειας.

Τον τερματισμό της καταπίεσης της μιας εθνικής κοινότητας από την άλλη, μέσα σε συνθήκες που να εμπεδώνουν τον αλληλοσεβασμό και τη συναδέρφωση.

Η δημιουργία μιας Συντακτικής Συνέλευσης με ισότιμη αντιπροσώπευση Ε/Κ και Τ/Κ αιρετών αντιπροσώπων (όχι όμως μη Κυπρίων/εποίκων) θα μπορούσε ν' αποτελεί την πρακτική φόρμουλα για την διερεύνηση τρόπων εφαρμογής των πιο πάνω. Κάτι τέτοιο θα ενέπλεκε τον ίδιο τον Κυπριακό λαό στις διαδικασίες που τείνουν να καθορίσουν το μέλλον του και άλλων «Μεσολαβητών» κρατούν (τον λαό αυτό) σε «απόσταση ασφαλείας».

Είναι μέσα από την πρακτική εμπλοκή ολόκληρου του Κυπριακού λαού μέσα στις διαδικασίες που καθορίζουν το μέλλον του για κατοχύρωση των στοιχειοδεστέρων και αναπαλλοτρώτων δημοκρατικών του δικαιωμάτων που θα γίνει αντιληπτό κατά πόσο αυτά μπορούν να πραγματοποιούν μέσα στα πλαίσια του υφιστάμενου κοινωνικού συστήματος.

Χρειάζεται μήπως μια. νέα Ζυρίχη για να καταλάβουμε ότι πρέπει επιτέλους εμείς οι ίδιοι να γίνουμε κύριοι της μοίρας" μας;

•χ.η.

Σημειώσεις:

1. Όταν έγραφα στο [προηγούμενο άρθρο μου](#) ότι και η ΕΔ μπήκε στον «χορό» για τον διάλογο γύρω από το «εθνικό ζήτημα», εννοούσα φυσικά τον διάλογο που αναπτύχθηκε από τις στήλες του «Εντός». Γι αυτό, δεν χρειαζόταν να παραθέσετε την άρθρογραφική προϊστορία της ΕΔ για να αποδείξετε ότι εδώ και αρκετά χρόνια η ομάδα αυτή δημοσίευσε τις πολιτικές της θέσεις.

2. Για τις Μαλβίνες (Φώλκλαντς) είχα αναφέρει συγκεκριμένα, ότι η τυπικιστική εφαρμογή της αρχής της αυτοδιάθεσης των κατοίκων των νησιών αυτών (που πρότεινε και η Θάτσερ) θα ήταν εντελώς αντιδραστική μια και οι κάτοικοι αυτοί είναι απόγονοι των Άγγλων αποίκων που έκλεψαν τα νησιά

αυτά από την Αργεντινή εκτοπίζοντας τους γηγενείς νόμιμους κατοίκους.

3. Ομολογώ ότι οφείλω μια απολογία στην ΕΔ. Εκ παραδρομής τους είχα αποδώσει μια αντίφαση στις θέσεις τους στο τελευταίο μου άρθρο: ότι δηλαδή η ΕΔ τάσσεται σαν θέμα αρχής υπέρ της απομάκρυνσης των εποίκων κι από την άλλη χλευάζει όλους όσους τάσσονται υπέρ της απομάκρυνσης των εποίκων. Στην τελευταία της απάντηση η ΕΔ ξεκαθαρίζει ότι θεωρεί σαν «διεθνιστικό» καθήκον (!!!) την υπεράσπιση των εποίκων. Τα πράγματα όμως για μένα ξεκαθαρίσαν πιο νωρίς όταν άκουσα κάποιον να μιλά στην πύλη Αμμόχωστου για τα «δημοκρατικά δικαιώματα απόκτησης περιουσίας των εποίκων» (!!!) Αγαπητέ φίλε, ειλικρινά απολογούμαι για την φρικτή «γκάφα» μου.

4. Ας σημειώσουμε εδώ ότι η ΕΔ φαίνεται να θεωρεί την εισβολή του 74 σαν «βαρβαρότητα». Η συνεπακόλουθη κατοχή, προσφυγοποίηση και ο εποίκισμός τι είναι; Ή μήπως «ότι έγινε, έγινε»; Πάλι κάποιοι άλλοι πρόλαβαν την ΕΔ!

5. Ολόκληρη η Παλαιστίνη (κι όχι μόνο η Δυτική όχθη και η Λωρίδα της Γάζας) βρίσκεται εγκλωβισμένη στα σύνορα του τεχνητού σιωνιστικού κράτους του Ισραήλ. Ο καταστατικός χάρτης της ΟΑΠ (PLO) δεν αναγνωρίζει το δικαίωμα ύπαρξης στο Ισραήλ γιατί κάτι τέτοιο θα νομιμοποιούσε την αρπαγή της Παλαιστινιακής γης και την προσφυγοποίηση των Παλαιστινίων.

6. Το ακόλουθο απόσπασμα είναι παρμένο από τις θέσεις του 2ου συνεδρίου της Κομμουνιστικής Διεθνούς (1920) σχετικά με το «εθνικό και αποικιακό ζήτημα»:

«Είναι ανάγκη να αποκαλύπτουμε ακούραστα μπροστά στις εργαζόμενες μάζες όλων των χωρών, και ιδιαίτερα των καθυστερημένων χωρών, την απάτη που οργανώνεται από τον ιμπεριαλισμό-με την βοήθεια των προνομιούχων τάξεων- στις καταπιεζόμενες χώρες, όπου προσποιούνται πως υποστηρίζουν τη δημιουργία πολιτικά ανεξάρτητων κρατών, που στην πραγματικότητα είναι κράτη-υποτελείς από άποψη οικονομική και στρατιωτική.

Σαν τέτοιο χτυπητό παράδειγμα απάτης σε βάρος των εργαζομένων στα υποτελή κράτη, από τις συνδυασμένες προσπάθειες του ιμπεριαλισμού των Συμμάχων και την αστική τάξη της μιας ή της άλλης χώρας, μπορούμε ν' αναφέρομε το παράδειγμα των σιωνιστών στην Παλαιστίνη, όπου κάτω από το πρόσχημα της δημιουργίας ενός Εβραϊκού κράτους, σ' αυτή τη χώρα όπου οι Εβραίοι αποτελούν ασήμαντη μειοψηφία, ο σιωνισμός παράδωσε τους αυτόχθονες Άραβες εργαζόμενους στην εκμετάλλευση της Αγγλίας» («ΣΣ. Η Παλαιστίνη είχε τότε μόλις γίνει Αγγλικό προτεκτοράτο).

«Μανιφέστα, θέσεις και διακηρύξεις των τεσσάρων πρώτων συνεδρίων της Κομμουνιστικής Διεθνούς, 1919-1923». Εκδ. Maspero, σελ. 58-59. (υπογραμμίσεις δικές μου)

[Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση](#), [Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση](#), [Εντός των Τειχών \(Τεύχος 37\), Δεκαετία 1980-1989, 1988, Λευκωσία, Λευκωσία \(νότια\), Κυπριακό Πρόβλημα](#)

From:
<https://movementsarchive.org/> - Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο
Cyprus Movements Archive
Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:
https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:magazines:entostonteixon:no_37:ergatiki&rev=1593075223

Last update: 2025/04/20 19:47

